

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ  
**ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ**  
ΔΙΟΙΚΗΣΗ  
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΑΣΦ/ΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ  
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΑΡΟΧΩΝ  
ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Αθήνα, 24 Μαρτίου 1999

Αριθ. Πρωτ. ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ  
Σ50/5 ΑΡΙΘΜ. 39

Ταχ. Δ/ση: Αγ. Κων/νου 8 (102 41) Αθήνα  
Πληροφορίες: Β. Κωνσταντίνου  
Αριθ. τηλεφώνου: 5236061/146

Π Ρ Ο Σ :  
Τους Αποδέκτες του Πίνακα Α΄

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:  
Δ/ση Πληροφορικής  
Τμήμα Συντάξεων  
Παπαδιαμαντοπούλου 87  
ΕΝΤΑΥΘΑ

**ΘΕΜΑ: «Κοινοποίηση διατάξεων αρ. 62 του Ν. 2676/99.  
-Προϋποθέσεις συνταξιοδότησης λόγω θανάτου.»**

Σας κοινοποιούμε τις διατάξεις του αρ. 62 του Ν. 2676/99 (ΦΕΚ 1/5.1.99) «Οργανωτική και λειτουργική αναδιάρθρωση των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και άλλες διατάξεις» και σας παρέχουμε τις ακόλουθες οδηγίες για την εφαρμογή τους.

Α. Με τις ισχύουσες μέχρι 4.1.99 διατάξεις, προβλεπόταν διαφορετική μεταχείριση του χήρου ασφαλισμένης ή συνταξιούχου του ΙΚΑ, σε σχέση με την χήρα, με την θέσπιση για τον χήρο, πρόσθετων προϋποθέσεων συνταξιοδότησης.

Με τις κοινοποιούμενες διατάξεις, τίθενται σε νέα βάση οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση σύνταξης λόγω θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου στον επιζώντα σύζυγο, σύμφωνα με την συνταγματική επιταγή της ισότητας των δύο φύλλων.

Έτσι, από **5.1.1999** (ημερομηνία ισχύος των νέων διατάξεων), χορηγείται σύνταξη λόγω θανάτου της συζύγου των (ασφαλισμένης ή συνταξιούχου) και στους χήρους, με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που χορηγείται, από την ίδια ημερομηνία, σύνταξη λόγω θανάτου στις χήρες θανόντων ασφαλισμένων ή συνταξιούχων.

**Β. Ειδικότερα:**

**Άρθρο 62 παρ. 1**

Με την παρ.1 του αρ. 62 του Ν. 2676/99, ορίζεται ότι, σε περιπτώσεις θανάτου συνταξιούχου ή ασφαλισμένου, ο οποίος έχει πραγματοποιήσει τον απαιτούμενο για συνταξιοδότηση λόγω θανάτου χρόνο, ο **επιζών σύζυγος** δικαιούται σύνταξη για μια τριετία, από την πρώτη του επόμενου του θανάτου μήνα, ανεξάρτητα από την ηλικία του.

Από την διατύπωση της ανωτέρω διάταξης, προκύπτει, ότι η σύνταξη λόγω

../..

θανάτου δεν καταβάλλεται πλέον επ' αόριστον μέχρι να λήξει με τον θάνατο του συνταξιούχου ή με την σύναψη νέου γάμου, αλλά ο επιζών σύζυγος έχει δικαίωμα σε καταβολή σύνταξης, χωρίς να ελέγχεται καμιά προϋπόθεση (εκτός των χρονικών προϋποθέσεων), **μόνο για μια τριετία από τον θάνατο του ή της συζύγου.**

Ως λήξη της τριετίας συνταξιοδότησης, θεωρείται η συμπλήρωση τριών ετών από την πρώτη του επόμενου του θανάτου μήνα, ανεξάρτητα από τον χρόνο που υποβλήθηκε η σχετική για συνταξιοδότηση αίτηση. Δηλαδή, αν ο επιζών σύζυγος υποβάλλει την σχετική αίτηση ένα χρόνο μετά τον θάνατο, δικαιούται σύνταξη έξι μήνες πριν από την υποβολή της και για όσο χρόνο υπολείπεται μέχρι να λήξει η τριετία, υπολογιζόμενη από την πρώτη του επόμενου του θανάτου μήνα.

Διατάξεις οι οποίες αφορούν α) τις χρονικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, β) την ύπαρξη έγκυρου γάμου, με εξαμηνιαία χρονική διάρκεια, ή διετία εφόσον ο θανών ήταν συνταξιούχος κατά την ημερομηνία τέλεσης του γάμου, γ) το ποσό της σύνταξης και το κατώτατο όριο και δ) τα ποσοστά των δικαιωμάτων μελών, εξακολουθούν να ισχύουν.

#### **Άρθρο 62 παρ. 2 περ. α**

1. Με την παρ. 2 περ. α', τίθεται ως καθοριστική προϋπόθεση για τη συνέχιση καταβολής της σύνταξης στον επιζώντα και μετά την τριετία, η **συμπλήρωση του 40ού έτους της ηλικίας του κατά την ημερομηνία του θανάτου.**

Εάν συντρέχει η προϋπόθεση αυτή και εφόσον δεν απασχολείται (εξαρτημένη ή αυτοτελής απασχόληση) ή δεν λαμβάνει σύνταξη από οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης ή το δημόσιο, τότε χορηγείται **ολόκληρο** το ποσό της σύνταξης που δικαιούται, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα στην παρ. 1, **ενώ σε περίπτωση λήψης και άλλης σύνταξης ή εργασίας του, χορηγείται το 50% του πλήρους ποσού που δικαιούται (70% X 50%=35%).**

2. Ο περιορισμός του ποσού της σύνταξης, που προβλέπεται από την παράγραφο αυτή, εφαρμόζεται στις περιπτώσεις εργαζόμενων στον καθαυτό ιδιωτικό τομέα (ιδιωτικές επιχειρήσεις, άσκηση εμπορικής δραστηριότητας, κ.λπ.), ανεξάρτητα αν η σύνταξη προέρχεται από υπηρεσία στον ιδιωτικό ή το Δημόσιο ή τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, καθώς και στις περιπτώσεις που απασχολείται στο Δημόσιο ή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και η σύνταξη προέρχεται από υπηρεσία στον ιδιωτικό τομέα.

Εάν ο επιζών σύζυγος απασχολείται σε θέση του ευρύτερου δημόσιου τομέα της παρ. 1 του αρ. 6 του Ν. 1256/82 και η σύνταξη του θανόντα προέρχεται από υπηρεσία που παρασχέθηκε στον ευρύτερο δημόσιο τομέα (όπως οριοθετήθηκε με τις προαναφερθείσες διατάξεις του Ν. 1256/82), τότε η μείωση

της σύνταξης δεν θα είναι 50% **αλλά 70%**, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 14 του άρθρου 8 του Ν. 2592/98 (οδηγίες για την εφαρμογή του νόμου αυτού θα σας δοθούν με νεότερη εγκύκλιο).

Τονίζεται, ότι η σύνταξη θα καταβάλλεται μειωμένη σε ποσοστό μείωσης 70% σ' εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων, όχι μόνο μετά την λήξη της τριετίας, αλλά και κατά την διάρκεια της.

3. Από την διατύπωση της ανωτέρω διάταξης (εδ. α' παρ. 2 αρ. 62) προκύπτει, εκτός των ανωτέρω, ότι: α) αν ο επιζών σύζυγος δεν είχε συμπληρώσει το 40ό έτος της ηλικίας του κατά την ημερομηνία του θανάτου του συζύγου του η σύνταξη διακόπτεται από τον επόμενο μήνα της λήξης της τριετίας και β) αν ο επιζών σύζυγος στον οποίο καταβάλλετο η σύνταξη μειωμένη κατά 50% επειδή εργαζόταν μετά τη λήξη της τριετίας διακόψει την απασχόληση του (είτε αυτή παρέχεται στον δημόσιο ή τον ιδιωτικό τομέα), η σύνταξη επαναχορηγείται ολόκληρη χωρίς καμία μείωση.

4. Η διαπίστωση ή όχι της απασχόλησης θα αποδεικνύεται από υπεύθυνη δήλωση των ενδιαφερόμενων και από τα αντίγραφα των φορολογικών δηλώσεων των κρίσιμων ετών.

Κατόπιν των ανωτέρω και για διευκόλυνση των υπηρεσιών απονομών συντάξεων, αν ο επιζών σύζυγος, κατά την ημερομηνία του θανάτου, ήταν 40 ετών η σχετική απόφαση θα πρέπει να μην περιορίζεται μόνο στη χορήγηση σύνταξης για μία τριετία ή μέχρι τη συμπλήρωση της τριετίας, αλλά να παρατείνει το δικαίωμα και μετά τη λήξη της, με μείωση του ποσού της σύνταξης σε ποσοστό 50% και να ενημερώνει τον ενδιαφερόμενο, ότι, μετά την λήξη της τριετίας θα πρέπει να υποβάλει στο αρμόδιο κέντρο πληρωμής σχετική υπεύθυνη δήλωση στην οποία να δηλώνει αν εργάζεται ή αν συνταξιοδοτείται από τη λήξη της και μετά.

Σε περίπτωση που ο συνταξιούχος δηλώσει ότι δεν εργάζεται ή δεν συνταξιοδοτείται, ο προσδιορισμός του ύψους του ποσού της σύνταξης μετά την εξάλειψη της μείωσης, θα γίνει από το αρμόδιο κέντρο πληρωμής με την σχετική αναγγελία στη μηχανογραφική υπηρεσία. Σημειώνεται, ότι, με την υπεύθυνη δήλωση ο ενδιαφερόμενος, εκτός των ανωτέρω, θα δηλώνει ότι αναλαμβάνει την υποχρέωση να ενημερώσει την αρμόδια υπηρεσία αν στο μέλλον, αναλάβει οποιαδήποτε εργασία ή συνταξιοδοτηθεί.

Προκειμένου να διαπιστωθεί η αλήθεια των δηλωθέντων από τους ενδιαφερόμενους συνταξιούχους, τα κέντρα πληρωμών μπορούν να ζητούν την προσκόμιση αντιγράφου φορολογικής δήλωσης των κρίσιμων ετών ή οποιουδήποτε άλλου στοιχείου κρίνουν ότι είναι απαραίτητο για την απόδειξη της μη απασχόλησης ή της μη συνταξιοδότησης. (Η υποχρέωση προσκόμισης από τον ενδιαφερόμενο οποιουδήποτε κρίσιμου στοιχείου του ζητηθεί, προβλέπεται από το αρ. 39 του Ν. 2676/99 για την εφαρμογή του οποίου θα σας δοθούν σχετικές οδηγίες).

Οι υπηρεσίες απονομών συντάξεων παρακαλούνται μέχρι να παραλάβουν

τα νέα έντυπα αποφάσεων συνταξιοδότησης λόγω θανάτου, να προβαίνουν στη διόρθωση της προηγούμενης διάταξης που αναφέρεται στο έντυπο που έχουν στην διάθεση τους με την νέα διάταξη που εφαρμόζεται.

#### **Άρθρο 62 παρ. 2 περ. β'**

Στην περίπτωση β' της ίδιας παραγράφου, ορίζεται ότι, η σύνταξη λόγω θανάτου δεν υπόκειται στους περιορισμούς της περ. α' εάν ο επιζών είναι ανάπηρος σωματικά ή πνευματικά με ποσοστό ιατρικής αναπηρίας 67% και στην περίπτωση αυτή καταβάλλεται **για όσο χρόνο διαρκεί η αναπηρία ολόκληρη η σύνταξη χωρίς κανένα περιορισμό**, εφόσον κατά την ημερομηνία του θανάτου ο επιζών έχει το προαναφερόμενο ποσοστό αναπηρίας. Δηλαδή δεν ελέγχεται η συμπλήρωση του 40ού έτους της ηλικίας κατά την ημέρα του θανάτου, η απασχόληση ή η συνταξιοδότηση του επιζώντα.

Η διαπίστωση της ύπαρξης του ποσοστού αναπηρίας θα γίνεται από τις αρμόδιες Υγειονομικές Επιτροπές.

Επισημαίνεται ότι τα προαναφερόμενα στην περ. β' εφαρμόζονται σε όλες τις περιπτώσεις, πλην εκείνων που η σύνταξη λόγω θανάτου προέρχεται από υπηρεσία του θανόντα στον ευρύτερο δημόσιο τομέα (παρ. 1 αρ. 6 Ν. 1256/82) και ο επιζών, ανεξάρτητα από την αναπηρία του εργάζεται σε θέση του δημόσιου τομέα. Εάν υπάρξει τέτοια περίπτωση θα εφαρμοστούν οι διατάξεις της παρ. 14 του αρ. 8 του Ν. 2592/98 και η σύνταξη θα καταβάλλεται μειωμένη κατά 70%.

#### **Άρθρο 62 παρ. 2 περ. γ**

Με την περ. γ της ίδιας παραγράφου, προβλέπεται η **επαναχορήγηση** της σύνταξης που διακόπηκε στον χήρο ή στη χήρα λόγω μη συμπλήρωσης του 40ού έτους της ηλικίας τους κατά την ημερομηνία του θανάτου του συζύγου με την συμπλήρωση του 65<sup>ου</sup> έτους της ηλικίας τους με καταβολή ολόκληρου του ποσού της σύνταξης.

Έτσι από την συμπλήρωση του 65<sup>ου</sup> έτους καταβάλλεται ολόκληρο το ποσό της σύνταξης εφόσον ο επιζών σύζυγος δεν εργάζεται και δεν συνταξιοδοτείται από φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο και μειωμένο κατά 30% της δικαιούμενης εφόσον συντρέχει μία από τις ανωτέρω αρνητικές προϋποθέσεις (δηλαδή  $70\% \times 70\% = 49\%$ ).

Διευκρινίζεται ότι η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή μόνο στις περιπτώσεις που έχει διακοπεί η σύνταξη και όχι σ' αυτές που καταβαλλόταν μειωμένο ποσό (λόγω εργασίας ή συνταξιοδότησης), δεδομένου ότι η επαναχορήγηση ολόκληρου του ποσού της σύνταξης προβλέπεται έμμεσα από την περ. α' παρ. 2 του άρθρου αυτού. Όσον αφορά όμως το ύψος της καταβαλλόμενης σύνταξης στις περιπτώσεις που ο επιζών σύζυγος έχει συμπληρώσει το 65<sup>ο</sup> έτος της ηλικίας του και κατά την ημερομηνία θανάτου του συζύγου του ήταν 40 ετών, το ποσοστό της καταβαλλόμενης σύνταξης, εφόσον εργάζεται ή συνταξιοδοτείται, αναπροσαρμόζεται από 35% σε 49%.

../..

#### **Άρθρο 62 παρ. 2 περ. δ**

Με την περ. δ' της ίδιας παραγράφου παρέχεται ευχέρεια στον επιζώντα, σε περίπτωση που παίρνει και δεύτερη σύνταξη από ίδιο δικαίωμα να επιλέξει την σύνταξη (γήρατος-αναπηρίας ή θανάτου) στην οποία επιθυμεί να γίνεται η επιβαλλόμενη από τις ανωτέρω διατάξεις μείωση.

#### **Άρθρο 62 παρ. 3**

Με την παρ. 3 λαμβάνεται πρόνοια ώστε να μην επέρχεται μείωση στο εισόδημα της οικογένειας στις περιπτώσεις που ο θανών καταλείπει τέκνα που δικαιούνται σύνταξης και η σύνταξη στον χήρο (α) καταβάλλεται μειωμένη ή έχει διακοπή. Έτσι το ποσό που δικαιούται ο επιζών αλλά δεν του χορηγείται επειδή έχει διακοπή η καταβολή της σύνταξης ή το υπόλοιπο σε περίπτωση που χορηγείται μειωμένη επιμερίζεται στα παιδιά κατ' ίσα μέρη.

Οι ενέργειες για τον ανωτέρω επιμερισμό του ποσού της σύνταξης στις περιπτώσεις που έχει ήδη εκδοθεί και εκτελεστεί η συνταξιοδοτική απόφαση, θα γίνονται από τα αρμόδια Κέντρα Πληρωμής με την σχετική διαγραφή του δικαιούχου συζύγου.

Ο ανωτέρω επιμερισμός δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις τέλεσης γάμου της χήρας ή του χήρου ή θανάτου της/του και το ποσό των τέκνων υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28 παρ. 9-11 ΑΝ. 1846/51.

Στο σημείο αυτό επισημαίνουμε ότι από τις κοινοποιούμενες διατάξεις δεν θίγονται τα λοιπά μέλη της οικογένειας που δικαιούνται σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις σύνταξης λόγω θανάτου του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου. Στα πρόσωπα αυτά καταβάλλονται κανονικά τα ποσά σύνταξης κατά τα ποσοστά που προβλέπονται από τις σχετικές διατάξεις.

#### **Άρθρο 62 παρ. 4**

Στην παρ. 4 καθιερώνεται **εξαίρεση** από τους περιλαμβανόμενους στις προαναφερόμενες παραγράφους περιορισμούς στο ποσό της σύνταξης για τους επιζώντες που λαμβάνουν **μόνο εξ ιδίου δικαιώματος** πολεμική σύνταξη, καθώς και για όσους λαμβάνουν σύνταξη ως παθόντες από τρομοκρατικές ενέργειες (Ν. 1897/90 και Ν. 1977/91) **είτε εξ ιδίου δικαιώματος είτε λόγω θανάτου**.

Εξυπακούεται ότι, εάν ο επιζών, εκτός από την πολεμική σύνταξη ή την σύνταξη βάσει των διατάξεων του Ν. 1897/90 και Ν. 1977/91 λαμβάνει και άλλη σύνταξη εξ ιδίου δικαιώματος ή σύνταξη θανάτου ή εργάζεται, τότε η σύνταξη λόγω θανάτου θα υπόκειται στους περιορισμούς που τίθενται από το κοινοποιούμενο άρθρο.

Ίδια εξαίρεση από τους περιορισμούς στο ποσό της σύνταξης καθιερώνεται και στην περίπτωση που ο επιζών σύζυγος είναι συνταξιούχος ή ασφαλισμένος του ΟΓΑ.

Έτσι, αν ο επιζών είναι συνταξιούχος ή ασφαλισμένος του ΟΓΑ και η θανούσα σύζυγος ελάμβανε σύνταξη από το ΙΚΑ, τότε σε περίπτωση που ο επιζών

έχει το όριο ηλικίας που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 62 θα χορηγηθεί το πλήρες ποσό σύνταξης, δηλαδή δεν θα ληφθεί καθόλου υπόψη η σύνταξη ή η ασφάλιση του ΟΓΑ και δεν θα γίνει καμία περικοπή στο ποσό της σύνταξης λόγω θανάτου.

#### **Άρθρο 62 παρ. 5**

Όπως είναι γνωστό, σύμφωνα με γενική αρχή του ασφαλιστικού δικαίου, το συνταξιοδοτικό δικαίωμα κρίνεται με βάση τις διατάξεις που ισχύουν κατά το χρόνο που επαληθεύεται ο ασφαλιστικός κίνδυνος. Η επαλήθευση του ασφαλιστικού κινδύνου στις περιπτώσεις θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου ταυτίζεται με την ημερομηνία επέλευσης του θανάτου του .

Άρα, σε περίπτωση που ο θάνατος επήλθε μετά την 5.1.99 εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου αυτού.

Επίσης, εφαρμόζονται όπως ορίζεται από τις διατάξεις αυτές και στις περιπτώσεις που ο θάνατος επήλθε **πριν την 5.1.99**, εφόσον ο επιζών των συζύγων (χήρος) δεν εδικαιούτο σύνταξη λόγω θανάτου με τις προϊσχύουσες διατάξεις.

Στην προκειμένη περίπτωση είναι προφανές, ότι, ο νομοθέτης αναφέρεται στις περιπτώσεις των ανδρών οι οποίοι με τις προϊσχύουσες διατάξεις δεν είχαν τις προϋποθέσεις για να δικαιωθούν σύνταξης λόγω θανάτου του συζύγου τους.

Έτσι στις περιπτώσεις που σχετικές αιτήσεις βρίσκονται σε εκκρεμότητα ή οι εκδοθείσες συνταξιοδοτικές αποφάσεις **δεν έχουν καταστεί οριστικές**, θα χορηγείται σύνταξη από 5.1.99 με τις νέες διατάξεις, είτε μετά από αίτηση του ενδιαφερόμενου - η οποία θα έχει τον χαρακτήρα της όχλησης και δεν θα είναι καθοριστική για την έναρξη της συνταξιοδότησης - είτε αυτεπάγγελτα από την υπηρεσία και για όσο χρόνο μέχρι να συμπληρωθεί η τριετία ή επ' αόριστο, εφόσον ο επιζών κατά την ημερομηνία του θανάτου είχε συμπληρώσει το 40ό έτος της ηλικίας του.

Εξυπακούεται ότι, αν έχει παρέλθει τριετία από την ημερομηνία θανάτου, ο επιζών σύζυγος (χήρος) θα δικαιωθεί σύνταξης από 5.1.99 με τους όρους και τις προϋποθέσεις του κοινοποιούμενου άρθρου.

Εάν δεν έχει υποβληθεί αίτηση μέχρι 4.1.99, η σύνταξη θα καταβληθεί από την ημερομηνία υποβολής της, εφόσον βεβαίως πληρούνται οι αναφερόμενες στο νόμο προϋποθέσεις με τη δυνατότητα εξάμηνης αναδρομής που προβλέπεται από τις σχετικές διατάξεις και πάντως όχι πριν την 5.1.99.

Αν όμως πρόκειται για θάνατο ασφαλισμένου ή συνταξιούχου που έλαβε χώρα πριν την 5.1.99, η χήρα του θεμελιώνει δικαίωμα με τις προϊσχύουσες διατάξεις, ανεξάρτητα αν η αίτηση για συνταξιοδότηση υποβληθεί πριν ή μετά την 5.1.99.

Σημειώνεται ότι αποφάσεις συνταξιοδότησης, οι οποίες έχουν εκδοθεί **κατά παράβαση νόμου** με τις προϊσχύουσες διατάξεις (περιπτώσεις που ο θάνατος επήλθε μετά την 5.1.99 ) θα πρέπει **να τροποποιηθούν** και να χορηγηθεί σύνταξη λόγω θανάτου με τις ισχύουσες διατάξεις.

Ποσά συντάξεων, τα οποία καταβλήθηκαν **αχρεώστητα χωρίς δόλο** του ενδιαφερόμενου, σύμφωνα με την υπάρχουσα νομολογία, **δεν θα αναζητηθούν.**

**Άρθρο 62 παρ. 6**

Με την παρ. 6 ορίζεται ότι **καταργούνται**, από 5.1.99 οι διατάξεις που ρυθμίζουν διαφορετικά το θέμα της χορήγησης σύνταξης στον επιζώντα για τις περιπτώσεις βέβαια που ορίζονται σαφώς στην προαναφερόμενη παράγραφο 5 (δηλ. για τις περιπτώσεις που ο θάνατος λαμβάνει χώρα μετά την 5.1.99 ή έχει συμβεί και πριν από την ημερομηνία αυτή, αλλά ο άνδρας δεν edικαιούτο την σύνταξη της συζύγου του). Τονίζεται ότι, με τις παρούσες διατάξεις θα κρίνεται τόσο το συνταξιοδοτικό δικαίωμα λόγω θανάτου των υπαχθέντων στην ασφάλιση **μέχρι 31.12.92 όσο και των από 1.1.93 ασφαλισθέντων.** Δηλαδή, καταργούνται οι προϋποθέσεις που τίθενται στην παρ. 1 του αρ. 27 του Ν. 2084/92 για την χορήγηση σύνταξης θανάτου στον επιζώντα σύζυγο.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ: Τμήμα  
Συντάξεων (15 αντίγραφα)

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ  
Η ΤΜΗΜΑΤΑΡΧΗΣ ΔΙΕΚ/ΣΗΣ

Ε.Δ.  
Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ε. ΠΟΥΛΙΟΥ

ΣΤΑΘΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

**Ν. 2676/5.1.1999**

**Άρθρο 62**  
**Σύνταξη αιτία θανάτου**

1. Σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου ή ασφαλισμένου, ο οποίος έχει πραγματοποιήσει το χρόνο ασφάλισης, που προβλέπεται από γενικές ή καταστατικές διατάξεις των Ασφαλιστικών Οργανισμών κύριας και επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, για τη συνταξιοδότηση λόγω θανάτου, ο επιζών των συζύγων, ανεξαρτήτως ηλικίας, δικαιούται σύνταξη για μία τριετία από την πρώτη του επόμενου του θανάτου μήνα.

2 α. Εάν κατά την ημερομηνία του θανάτου ο επιζών των συζύγων έχει συμπληρώσει το 40ό έτος της ηλικίας του, η σύνταξη καταβάλλεται και μετά τη λήξη της τριετίας, εφόσον δεν εργάζεται ή δεν απασχολείται ή δεν λαμβάνει

.../...

σύνταξη από οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό ή το Δημόσιο. Σε περίπτωση όμως που εργάζεται ή απασχολείται ή λαμβάνει σύνταξη από οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό ή το Δημόσιο, η σύνταξη περιορίζεται στο 50%.

β. Εάν ο επιζών των συζύγων, κατά την ημερομηνία του θανάτου, είναι ανάπηρος σωματικά ή πνευματικά σε ποσοστό 67% και άνω, λαμβάνει ολόκληρη τη σύνταξη για όσο χρόνο διαρκεί η αναπηρία, ανεξαρτήτως άλλων προϋποθέσεων.

γ. Η σύνταξη που διακόπηκε ή καταβάλλεται μειωμένη, σύμφωνα με τα παραπάνω, επαναχορηγείται ολόκληρη μετά τη συμπλήρωση του 65<sup>ου</sup> έτους της ηλικίας του επιζώντος των συζύγων με την προϋπόθεση ότι δεν εργάζεται ή δεν απασχολείται ή δεν λαμβάνει σύνταξη, άλλως, εφόσον συντρέχει μία από τις προϋποθέσεις αυτές, λαμβάνει το 70% αυτής.

δ. Στην περίπτωση που ο επιζών των συζύγων είναι συνταξιούχος από ίδιο δικαίωμα, οι περιορισμοί του ποσού της σύνταξης που προβλέπονται από την παράγραφο αυτή γίνονται στη σύνταξη επιλογής του.

3. Εάν ο θανών καταλείπει τέκνα ανάπηρα ή ανήλικα ή σπουδάζοντα σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές και μέχρι του 24<sup>ου</sup> έτους της ηλικίας τους, που δικαιούνται σύνταξη σύμφωνα με τις γενικές ή καταστατικές διατάξεις κάθε ασφαλιστικού οργανισμού, η σύνταξη του επιζώντα των συζύγων που διακόπτεται ή το υπόλοιπο σε περίπτωση που καταβάλλεται μειωμένη, επιμερίζεται στα τέκνα κατ' ίσα μέρη.

4. Δεν υπάγονται στις ανωτέρω ρυθμίσεις όσοι λαμβάνουν πολεμική σύνταξη, εξ ιδίου δικαιώματος, καθώς και όσοι λαμβάνουν σύνταξη με βάση τις διατάξεις των νόμων 1897/1990 (ΦΕΚ 120 Α') και 1977/1991 (ΦΕΚ 185 Α'). Επίσης οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου του ΟΓΑ, ο οποίος λαμβάνει σύνταξη σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4169/1961 (ΦΕΚ 81 Α'), του ν.δ. 4575/1966 (ΦΕΚ 227 Α'), του ν.δ. 1390/1973 (ΦΕΚ 103 Α'), του ν. 1745/1987 (ΦΕΚ 234 Α') και του ν. 2458/1997 (ΦΕΚ 15 Α'), καθώς και στην περίπτωση που ο επιζών σύζυγος είναι ασφαλισμένος ή συνταξιούχος του ΟΓΑ και λαμβάνει σύνταξη σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις.

5. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που ο θάνατος επέρχεται μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Εφαρμόζονται επίσης και για τις περιπτώσεις που ο θάνατος έχει ήδη επέλθει, εφόσον κατά τις προϊσχύουσες διατάξεις ο επιζών των συζύγων δεν εδικαιούτο τη σύνταξη του θανόντος. Στην περίπτωση αυτή τα οικονομικά αποτελέσματα επέρχονται από τη δημοσίευση του παρόντος, εφόσον εκκρεμεί σχετική αίτηση, άλλως από τότε που υποβάλλεται η αίτηση.

6. Διατάξεις που ρυθμίζουν διαφορετικά το θέμα αυτό καταργούνται.